

Місця, де зроду не бували ми,
Лежать десь на краю землі.
Нас літаки несуть над хмарами,
Везуть за море кораблі.
А мій сусід життя безвиїзно
Прожив у рідному селі.
Одвіку він не знався з візами,
Ходив за плугом по землі.
Зате він знає, як опівночі
Сади із зорями шепчуться,
Як будять тишу крики півнячі
І люди в поле йдуть удосвіта.
Він відкриває в житнім колосі,
У краєвидах подніпровських
Таке, чого нема і в космосі,
Не те що у краях заморських.
Йому цвітуть барвінки з м'ятою,
Хліба встають круг нього повинню.
Й душа його така ж багата,
Як та земля, яку він порає.
